

20 Σεπτεμβρίου, 1989

[Α. ΛΟΪΖΟΥ, Π.]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΠΕΤΡΟΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ ΚΩΣΤΑ,

Αιτητής,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗ ΤΜΗΜΑΤΟΣ
ΤΕΛΩΝΕΙΩΝ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΤΕΛΩΝΕΙΩΝ,

Καθ' ου η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 33/88)

Διοικητική Πράξη — Τύπος εκδόσεως — Είναι, κατ' αρχήν και εν σιωπή του νόμου, έγγραφος — Κατ' εξαίρεση και μόνον χάριν της προστασίας του διοικουμένου αναγνωρίζεται προφορική θετική διοικητική πράξη, εάν αποδεικνύεται πράγματι ότι έγινε η δήλωση βουλήσεως του οργάνου.

5

Στην υπόθεση αυτή ο Αιτών προσβάλλει προφορικήν απόφαση, με την οποία, κατ' ισχυρισμό ο καθ' ου η Αίτηση απέρριψε Αίτηση του Αιτούντος για αδασμολόγητη εισαγωγήν αυτοκινήτου.

10

Με βάση την νομικήν αρχήν, που προκύπτει από το πιο πάνω περιληπτικό σημείωμα και την διαπίστωση ότι υπό τις περιστάσεις θα ήταν πολύ αφύσικο να ελαμβάνετο η απόφαση κατά τον χρόνο και τον τρόπο, που ισχυρίζετο ο Αιτών, το Ανώτατο Δικαστήριο κατέληξε στο συμπέρασμα ότι δεν είχε αποδειχθή η έκδοση εκτελεστής διοικητικής πράξεως.

15

Η Αίτηση Ακυρώσεως απορρίπτεται. Ουδεμίαν διαταγήν για έξοδα.

20

Προσφυγή.

5 Προσφυγή εναντίον της απόφασης των καθ' ων η αίτηση με την οποία απέρριψαν το αίτημα του αιτητή για ολική απαλλαγή από τους δασμούς του οχήματός του εγκρίνοντας απαλλαγή μόνο για ΛΚ7.000,-.

Ε. Ευσταθίου, για τον Αιτητή.

10 Στ. Θεοδούλου, για τους Καθ' ων η αίτηση.

15 Α. ΛΟΪΖΟΥ, Π.: Ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Με την προσφυγή αυτή ο αιτητής ζητά από το Δικαστήριο δήλωση "ότι η απόφαση των καθ' ων η αίτηση που κοινοποιήθηκε στον αιτητή προφορικά κατά ή περί την 5η Ιανουαρίου 1988 με την οποία αυτοί απέρριψαν αίτημά του για ολική απαλλαγή από τους δασμούς του αδασμολόγητου οχήματός του εγκρίνοντας απαλλαγή μόνο για ποσό ΛΚ7.000,- είναι άκυρη και/ή παράνομη και/ή στερημένη εννόμου αποτελέσματος και/ή η παράλειψη δεν θα έπρεπε να ελάμβανε χώρα."

25 Ο αιτητής μετανάστευσε στην Αγγλία το 1951 από όπου και επέστρεψε στη Κύπρο για μόνιμη εγκατάσταση στις 10 Οκτωβρίου 1987 και εισήξε ένα αυτοκίνητο τύπου Mercedes 300D. Αν και ο ίδιος ισχυρίζεται ότι κατά ή περί την 7η Δεκεμβρίου 1987 μετέβηκε στο Τμήμα Τελωνείων στην Λευκωσία από όπου και αιτήθηκε διά σχετικού προς τούτο εντύπου (τεκμήριο 1) για απαλλαγή από την καταβολή των δασμών του ως άνω οχήματος ως Κύπριος που επανήλθε για

30 μόνιμη εγκατάσταση από το εξωτερικό σύμφωνα με τις πρόνοιες της Κ.Δ.Π. 188/82, το επισυνημμένο στην αίτησή του ως τεκμήριο 1 δεν φέρει οιαδήποτε υπογραφή ούτε και ημερομηνία και μια και αμφισβητείται ότι υπέβαλε αίτηση όπως ισχυρίζεται, βρίσκω ότι ο ισχυρισμός του Διευθυντή Τελωνείων ότι

35 η αίτησή του φέρει ημερομηνία 4 Ιανουαρίου 1988 και υποβλήθηκε στις 5 Ιανουαρίου 1988 είναι ακριβής μια και το Παράρτημα αυτό που φέρει την υπογραφή του αιτητή φέρει και ημερομηνία 4 Ιανουαρίου 1988.

40 Η εκδοχή του αιτητή είναι ότι οι καθ' ων η αίτηση προφασιζόμενοι ότι ο αιτητής δεν είχε μαζί του όλα τα αναγραφόμενα στον τύπο, τεκμήριο 1, έγγραφα αρνήθηκαν την παραλαβή

του σχετικού έντυπου και αποτάθηκε προς το λογιστή του στην Αγγλία και ο οποίος στις 14 Δεκεμβρίου 1987 του απέστειλε το επισυνημμένο έγγραφο, τεκμήριο 2, το οποίο αναφέρεται στο φόρο εισοδήματος που κατέβαλε τα τέσσερα χρόνια 1984-1987. Όταν μεταγενέστερα ο αιτητής παρουσιάστηκε προς τους καθ' 5
ων η αίτηση με τα σχετικά έγγραφα που απαιτούντο, σύμφωνα με το έντυπο (τεκμήριο 1), οι καθ' ων η αίτηση αρνήθηκαν και πάλιν να παραλάβουν το σχετικό έντυπο (τεκμήριο 1), με νέο λόγο αυτή την φορά ότι επήλθε αλλαγή της σχετικής Νομοθεσίας και ως εκ τούτου ο αιτητής έπρεπε κατά την γνώμη 10
τους να υποβάλει εκ νέου αίτηση βάσει νέου εντύπου. Εκ των πραγμάτων ο αιτητής διαμαρτυρούμενος αναγκάστηκε να υποβάλει νέα αίτηση και τούτο το έπραξε την ίδια ημέρα ήτοι κατά ή περί την 27 και/ή 28 Δεκεμβρίου 1987.

15
Προς επιβεβαίωση των ισχυρισμών του ο αιτητής κατεχώρησε δυο ενόρκους δηλώσεις. Η μια από τον ίδιο στην οποία αναφέρεται ότι στις 7 Δεκεμβρίου 1987 επήγε μαζί με τον Κυριάκο Κυριακίδη στο Αρχιτελωνείο για να υποβάλει αίτηση για αφορολόγητο αυτοκίνητο και ότι ήτο ο Κυριακίδης που 20
συνεπλήρωσε το σχετικό έντυπο της αίτησης καθ' υπαγόρευσή του, αλλά επειδή ήτο η πρώτη φορά που επήγε στο Αρχιτελωνείο δι' αυτό το σκοπό δεν εγνώριζε επακριβώς τί στοιχεία ή δικαιολογητικά απαιτούντο. Ακολούθως παρέδωσε την αίτηση μαζί με τα σχετικά δικαιολογητικά όσα είχε στην 25
υπάλληλο του Αρχιτελωνείου κ. Μαίρη Μιτσιδου η οποία αφού τα εξέτασε του εξήτησε ακόμα δύο. Δηλαδή μια βεβαίωση από την Αγγλική Πρεσβεία για μερικές ασάφειες που υπήρχαν στο διαβατήριό και μια βεβαίωση από το λογιστή του στην Αγγλία ότι επλήρωνε όλους τους φόρους του στην Αγγλία. 30

Η άλλη ένορκη δήλωση είναι από τον Κυριάκο Κυριακίδη σχετικά με την επίσκεψη στο Αρχιτελωνείο με τον αιτητή στις 7 Δεκεμβρίου, 1981 που επιβεβαιώνει ότι παρέδωσε την αίτηση με τα σχετικά δικαιολογητικά στην κα Μαίρη Μιτσιδου η 35
οποία δεν δέκτηκε την αίτηση διότι εχρειάζοντο, όπως είπε, περισσότερα δικαιολογητικά. Ο ευπαίδευτος δικηγόρος του καθ' ου η αίτηση ήγειρε την πιο κάτω προδικαστική ένσταση.

40
“Η προσβαλλόμενη πράξη και/ή απόφαση δεν συνιστά εκτελεστή διοικητική πράξη με την έννοια που προσδίδεται στον όρο αυτό από το άρθρο 146 του Συντάγματος και/ή δεν υπόρ-

χει στην περίπτωση αυτή εκτελεστή διοικητική πράξη που να μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο αίτησης ακύρωσης και/ή η αίτηση ακύρωσης είναι χωρίς αντικείμενο.”

5 Αυτή βασίζεται πάνω στον ισχυρισμό του ότι ουδέποτε λήφθηκε οποιαδήποτε απόφαση για έγκριση ή απόρριψη της αίτησης και που ήταν κάτω από τις περιστάσεις αδύνατο να ληφθεί τέτοια απόφαση στις 5 Ιανουαρίου 1988 δηλαδή την ημέρα που υποβλήθηκε η αίτηση.

10

Με τη γραπτή του αγόρευση ο ευπαιδευτος δικηγόρος του καθ' ου η αίτηση αναφέρθηκε σε μεγάλη έκταση στα γεγονότα πάνω στα οποία βασιίζει την ένστασή του και αυτά είναι τα πιο κάτω. “Ο αιτητής είχε υποβάλει αίτηση για δασμολογική

15

απαλλαγή στις 4 Ιανουαρίου 1987, όπως αναφέρεται στην αίτηση ακύρωσης.

20

Μέχρι την ημερομηνία καταχώρησης της αίτησης ακύρωσης, δηλαδή την 16.1.1988, ο καθ ου η αίτηση δεν είχε εξετάσει την αίτηση του αιτητή και/ή δεν είχε λάβει οποιαδήποτε απόφαση αναφορικά με την αίτηση.

25

Είναι η θέση του καθ' ου η αίτηση ότι ουδέποτε πληροφορήσε, προφορικά ή έγγραφα τον αιτητή περί αποδοχής ή απόρριψης του αιτήματός του, μέχρι τις 16 Ιανουαρίου 1988. Κάτι τέτοιο ήταν εν πάση περιπτώσει εξ αντικειμένου αδύνατο, αφού η αίτηση του αιτητή βρισκόταν υπό εξέταση. Αυτό που είναι ενδεχόμενο να είχε γίνει, είναι να είχε ενημερωθεί ο αιτητής από αρμόδιο λειτουργό του Τμήματος Τελωνείων περί των

30

διατάξεων της νέας νομοθεσίας (Νόμος αρ. 309/87 που τέθηκε σε ισχύ στις 18.12.1987) που ρύθμιζαν το θέμα της απαλλαγής από την καταβολή εισαγωγικών δασμών και/ή φόρων κατανάλωσης για εισαγωγή αυτοκινήτου από επαναπατριζόμενο Κύπριο.”

35

Ο αιτητής επιχείρησε να απαντήσει στους πιο πάνω ισχυρισμούς με την καταχώρηση των ενόρκων δηλώσεων. Σε μια από αυτές, εκείνη του Πέτρου Χαραλάμπους Κώστα της 27ης Απριλίου 1989 ισχυρίζεται ότι “όταν εξασφάλισα όλα τα δικαιολογητικά ξαναπήγα εις το Αρχιτελωνείο και πήρα άλλην

40

Αίτηση για κατάθεση αλλά και πάλιν δεν την δέκτηκαν επειδή δήθεν ήτο λανθασμένη και μου είπεν η κα Μιτσίδου ότι έπρεπε

να συμπληρώσω άλληνη την οποία πράγματι συμπλήρωσα και παρέδωσα εις την κα Μιτσιΐδου άλληνη ημέρα την 4.1.1988.

Εν συνεχεία οι καθ' ων η αίτηση μου απάντησαν προφορικά την ίδιαν ημέραν ότι εγκρίνεται το αίτημά μου για απαλλαγή πληρωμής δασμών του εισαχθέντος οχήματος αλλά μόνο διά το ποσόν των ΛΚ7.000,- καθ' ότι άλλαξεν ο νόμος." 5

Πρέπει να σημειώσω ότι παρόλο που στην ένορκη δήλωση κατονομάζεται ο λειτουργός που παράλαβε την αίτηση δεν κατονομάζεται ο λειτουργός που εξέδωσε την επίδικη απόφαση. 10

Στην κρινόμενη υπόθεση σύμφωνα με την εκδοχή του αιτητή οι καθ' ων η αίτηση έχουν εκδώσει προφορική απόφαση στις 5 Ιανουαρίου 1988 πάνω στον αιτητή με ημερομηνία 4 Ιανουαρίου 1988. Σύμφωνα δε με την εκδοχή του καθ' ου η αίτηση ο τελευταίος μέχρι την ημερομηνία καταχώρησης της προσφυγής (16 Ιανουαρίου 1988) δεν είχε εξετάσει την αίτηση του αιτητή και δεν είχε λάβει οποιαδήποτε απόφαση αναφορικά με το θέμα αυτό. 15 20

Με τα πιο πάνω αντικρουόμενα γεγονότα κρίνω ότι η υπόθεση πρέπει να αποφασισθεί με βάση τις αρχές του Διοικητικού Δικαίου που διέπουν τον τύπο των διοικητικών πράξεων και τη διαδικασία παραγωγής των. 25

Σχετικό είναι το πιο κάτω απόσπασμα από τα Πορίσματα Νομολογίας του Συμβουλίου Επικρατείας 1929-1959 στις σελ. 190-191. 30

“ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ ΤΩΝ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΩΝ ΠΡΑΞΕΩΝ

1. Πράξεις έγγραφοι - προφορικοί - σιωπηροί 35

Η διοικητική πράξις οφείλει, κατ' αρχήν, να είναι έγγραφος. Ο τύπος ούτος δέον να θεωρήται επιβαλλόμενος υπό του νόμου και εν σιωπή τούτου, διότι μόνον ούτω παρέχεται σταθερόν έδαφος εις την άσκησίν του επί της πράξεως ταύτης δικαστικού ελέγχου 174(32), 2201-4 (51). Η νομολογία αναγνωρίζει, όλως κατ' εξαίρεσιν και μόνον χάριν προστασίας 40

του διοικουμένου, τον προφορικών τύπον της πράξεως ως έγκυρον δήλωσιν της βουλήσεως της Διοικήσεως, εφ' όσον αποδεικνύεται, ότι αυτή έλαβε πράγματι χώραν: 33(31), 543(37), 1797(49)."

5

Επίσης αναφορά μπορεί να γίνει στο εγχειρίδιον Διοικητικού δικαίου Ε.Π. Σπηλιωτόπουλου σελ. 158.

10

"Η διοικητική πράξις πρέπει κατά κανόνα, ακόμη και εν σιωπή των ρυθμιζόντων την έκδοσιν της κανόνων, να είναι έγγραφος. Ο έγγραφος τύπος αφ' ενός μεν εξασφαλίζει την σταθερότητα και σαφήνεια του περιεχομένου εις την πράξιν κανόνος και γενικώτερον της δηλώσεως της βουλήσεως του διοικητικού οργάνου, αφ' ετέρου δε καθιστά δυνατόν και ευχερέστερον τον δικαστικόν έλεγchon της διοικητικής πράξεως. Κατ' εξαίρεσιν, και μόνον χάριν της προστασίας του διοικουμένου, αναγνωρίζεται υπό της νομολογίας του Σ.Ε. ότι υφίσταται προφορική θετική διοικητική πράξις, εφ' όσον αποδεικνύεται ότι έλαβε πράγματι χώραν η δήλωσις της βουλήσεως του διοικητικού οργάνου (Σ.Ε. 661/1978)".

15

20

25

30

35

Στην εξέταση του ζητήματος που εγείρεται λαμβάνω υπόψη μου όλα τα ενώπιόν μου στοιχεία και ειδικότερα, τον ισχυρισμό του αιτητή ότι η επίδικη απόφαση λήφθηκε την ημέρα που κατέθεσε την αίτησή του όπως αναφέρεται στις παραγράφους 9 και 10 της ένορκης δήλωσής του της 27 Απριλίου 1989. Επίσης το γεγονός ότι δεν κατονομάζεται ο λειτουργός που εξέδωσε την επίδικη απόφαση και τελικά το γεγονός ότι η Διοίκηση είχε ενώπιόν της ένα τόσο σοβαρό ζήτημα για εξέταση τόσο από πλευράς του διοικουμένου όσο και από εκείνη της διοίκησης, επειδή η διαφορά στον εισαγωγικό δασμό ήταν της τάξεως των ΑΚ20.000.το βρίσκω πολύ αφύσικο και παράδοξο κάτω από τις περιστάσεις της υπόθεσης για την διοίκηση να πάρει απόφαση πάνω στην αίτηση του αιτητή με τον τρόπο και το χρόνο που εισηγείται ο αιτητής.

40

Αφού έλαβα υπόψη μου όλα τα πιο πάνω, κατέληξα στο συμπέρασμα ότι δεν έχει αποδειχθεί ότι έλαβαν χώρα οι δηλώσεις της βουλήσεως του διοικητικού οργάνου και επομένως δεν υφίσταται εκτελεστή διοικητική πράξις η οποία μπορούσε να αποτελέσει το αντικείμενο προσφυγής.

Για το λόγο αυτό η προσφυγή αυτή απορρίπτεται. Δε γίνεται όμως οποιαδήποτε διαταγή για έξοδα.

*Η προσφυγή απορρίπτεται
χωρίς έξοδα.*

5